

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΟΥΛΙΟΥ 2023

ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. ε' 14-19)
16 Ιουλίου 2023

Στὰ χαρακτηριστικὰ τῶν ἀληθινῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ ἀναφέρεται, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἡ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ. Εἶναι ἀπὸ τὴν ἐπὶ τοῦ Ὄρους ὁμιλία τοῦ Κυρίου καὶ μὲ ἀπλὲς ἀλλὰ δυνατὲς εἰκόνες θυμίζει στὸν ἀκροατὴ τόσο τὰ θεωρητικὰ ὅσο καὶ τὰ πρακτικὰ του καθήκοντα. Διαβάζεται σήμερα αὐτὴ ἡ περικοπὴ, γιὰτὶ σήμερα ἡ Ἐκκλησία τιμᾷ τὴ μνήμη τῶν Πατέρων ποὺ συγκρότησαν τὴν Δ΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδο (451 μ.Χ. στὴ Χαλκηδόνα), καὶ διετράνωσαν τὴν ὀρθόδοξη πίστη, ὅτι ὁ Χριστὸς ὑπῆρξε τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος, χωρὶς ἁμαρτία. Οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας στάθηκαν μὲ λόγια καὶ ἔργα ἀληθινὸι μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ.

Στὴν ἀρχὴ ὁ Κύριος λέγει στοὺς μαθητὲς του ὅτι εἶναι τὸ «φῶς τοῦ κόσμου». Πιὸ τιμητικὸς χαρακτηρισμὸς δύσκολα βρίσκεται. Τοὺς ὀνόμασε μὲ τὸ δικό του ὄνομα, διότι Αὐτὸς εἶναι «τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον». Ὄταν θέλησε νὰ ἀποκαλύψῃ τὴν οὐσία τῆς ἀποστολῆς Του διεκήρυξε: «Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα». Φυσικὰ αὐτὸ τὸ φῶς οἱ μαθητὲς δὲν τὸ ἔχουν ἀπὸ μόνοι τους, ἀλλὰ τὸ παίρνουν ἀπὸ τὸ Χριστὸ ποὺ εἶναι τὸ «φῶς τὸ ἀληθινόν». Ἀπὸ τὸ Χριστὸ παίρνουν τὸ φῶς οἱ πιστοὶ καὶ τὸ καθρεπτίζουν πρὸς τοὺς ἄλλους. Γίνονται ἔτσι τὸ πνευματικὸ φῶς τοῦ κόσμου. Μὲ τὸ φῶς τους καθοδηγοῦν, κρίνουν καὶ σώζουν τὸν κόσμον. Ἔτσι ἦταν οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ποὺ ἐφώτισαν τὸν κόσμον, ὄχι μόνο στὴν ἐποχὴ τους ἀλλὰ πάντοτε.

Ὁ μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ ὅμως δὲν κρύβει τὸ φῶς, ἀλλὰ μεταδίδει τὸ φῶς καὶ στοὺς ἄλλους μὲ τὴν ἱεραποστολή. Τὸ φῶς ἄναψε μέσα μας, δὲν δόθηκε ἀποκλειστικὰ γιὰ μᾶς, γιὰ νὰ τὸ ἀπολαμβάνουμε τελείως προσωπικά. Ἄν τὸ κρύψουμε «ὑπὸ τὸν μῶδιον», ἂν τοῦ στερήσουμε τὸν ὀρίζοντα ἀκτινοβολίας, ὄχι μόνο δὲν θὰ ἀνταποκριθῇ στὸ σκοπὸ τῆς ὑπάρξεώς του, ἀλλὰ καὶ τελικὰ θὰ σβῆσῃ. Κάθε φῶς πρέπει νὰ λάμπῃ. Εἶναι στὴ φύση του νὰ διακρίνεται, νὰ φαίνεται. Μιὰ φωτισμένη ἀπὸ τὸ Χριστὸ ψυχὴ θὰ φανῇ ἀπὸ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ἐκφράζεται ἄπὸ τὸ πῶς συμπεριφέρεται, πῶς κινεῖται, πῶς ἀντιδρᾷ. Τὸ φῶς ἀποκαλύπτει ὅ,τι κρύβει τὸ σκοτάδι. Προειδοποιεῖ γιὰ τοὺς κινδύνους, βοηθεῖ στὸν καθορισμὸ τῆς σωστῆς πορείας, διαλύει τὴν ἀβεβαιότητα.

Ὁ πραγματικὸς μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ φωτίζει μὲ τὴν ἀρετὴ του. Ἡ ζωὴ του εἶναι ἓνα φωτεινὸ παράδειγμα γιὰ μίμηση. Δὲν ἔχει σημασία ἡ κοινωνικὴ του θέση. Εἴτε βρίσκεται

στη βάση, είτε στην κορυφή της κοινωνικής πυραμίδας επιβάλλεται με την τιμιότητα, την ειλικρίνεια, τη σοβαρότητα και τη σεμνότητά του. Δεν παίρνει αξία το πρόσωπο ενός τέτοιου χριστιανού από το αξίωμα του ή τη θέση που κατέχει, αλλά η θέση και το αξίωμα παίρνουν αξία από αυτόν. Εκείνο που τον ενδιαφέρει δεν είναι το ποῦ θὰ φθάσει, ἀλλὰ ἂν θὰ ἀκτινοβολεῖ.

Δὲν εἴμαστε οἱ χριστιανοὶ ἀπλῶς φῶς γιὰ τὸν ἑαυτό μας, πρέπει νὰ εἴμαστε «φῶς τοῦ κόσμου» καὶ νὰ λάμπουμε στὴν καρδιὰ τῆς ἀνθρωπότητας, «ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων», εἶπε ὁ Χριστός. Ὅχι μὲ θεωρίες ἀλλὰ μὲ «καλὰ ἔργα» ποῦ στρέφουν τὴν προσοχὴ στὸ Θεό. Στὴν ἐποχὴ ἐκείνη τῶν εὐαγγελίων ἡ λέξη «καλός» δὲν σήμαινε ἀπλῶς ἀντίθετος τοῦ «κακός». Εἶχε εὐρύτερη ἔννοια καὶ εἶχε τὴν ἔννοια τοῦ ωραίου, τοῦ ἐλκυστικοῦ, τοῦ χαριτωμένου. Τὰ «καλὰ ἔργα» ἐπομένως ποῦ ζητᾷ ὁ Χριστός, δὲν εἶναι μιὰ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεση καθήκοντος. Εἶναι ἔργα χαριτωμένα, γεμάτα ἀγάπη καὶ χαρά. Ὅχι παγερὴ ἐξυπηρέτηση, εὐγένεια κατὰ παραγγελία, ἀλλὰ ἀυθόρμητη καλωσύνη, γεμάτη φῶς στὴν καρδιὰ καὶ στὸ πρόσωπο. Στὴν καλωσύνη τῶν ἀγίων ὑπάρχει πάντα κάτι ἡρεμο, θελκτικὸ στὴν συμπεριφορὰ τῶν ἀγίων, στὰ λόγια, στὶς πράξεις, στὴ σιωπὴ τους. «Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων».

Καὶ ἐδῶ ἔρχεται τὸ ἐπόμενο χαρακτηριστικὸ τοῦ ἀληθινοῦ μαθητῆ τοῦ Χριστοῦ, αὐτοῦ ποῦ εἶναι πραγματικὸ φῶς ποῦ φωτίζει πνευματικὰ τὸν κόσμο. Ὁ πραγματικὸς μαθητὴς ζεῖ καὶ διδάσκει ὀλόκληρη τὴν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου, χωρὶς περικοπὲς ἢ προσθέσεις, ἀνόθευτη. Φαίνεται εὐκόλο αὐτό, ἀλλὰ δὲν εἶναι. Γιατὶ τὸ ἄπλετο φῶς κουράζει τὰ ἀσθενικὰ μάτια καὶ ὁ ἥλιος ξεσκεπάζει τὰ ἐλαττώματα ποῦ κρύβει τὸ μισοσκόταδο. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀγαποῦν τὸ σκότος καὶ ὄχι τὸ φῶς, ἐπειδὴ, ὅπως λέγει ἄλλοῦ ὁ Χριστός, εἶναι πονηρὰ τὰ ἔργα τους.

Δύσκολος ὁ δρόμος τῆς ἀλήθειας, ἀλλὰ λυτρωτικός. Τὸ πλησίασμα στὸ φῶς εἶναι στὴν ἀρχὴ δύσκολο, ὕστερα ὅμως τὰ μάτια τῆς ψυχῆς συνηθίζουν, ὁ ἄνθρωπος καθαρίζεται καὶ γίνεται ὁ ἴδιος φῶς ποῦ φωτίζει καὶ τοὺς ἄλλους. Ἔτσι ἔγινε μὲ τοὺς Ἀποστόλους καὶ τοὺς Πατέρες, ἔτσι μπορεῖ νὰ γίνει μὲ ὅλους μας. Ἀρκεῖ νὰ δεχθοῦμε τὸ φῶς, νὰ τὸ κρατήσουμε ἀναμμένο, γιὰ νὰ τὸ μεταδώσουμε ἀνόθευτο σ' αὐτοὺς ποῦ περιμένουν νὰ τὸ παραλάβουν ἀπὸ ἐμᾶς.

Ἀμήν.

[dkpdf-button]